

1919 год. и съ указъ отъ 6. XII. 1924 год. причислено къмъ Главната статистическа дирекция. Публикува: Статистически отчети (тримесечно), Статистически годишникъ и Списъкъ на общинитѣ (периодически).

3. Секция за земеделски статистики и анкети при Министерството на земеделството. Съществува отъ 1901 год. и издава годишната земеделска статистика.

4. Бюро за статистиката на външната търговия при Главната дирекция на митницитѣ въ Министерството на финанситѣ. Публикува: Месечни статистики по външната търговия на Франция и ежегоднитѣ волуи за външната търговия и за мореплаването.

5. Статистическо бюро при Министерството на финанситѣ — издава месеченъ Бюлетинъ статистически и за сравнително законодателство.

6. Бюро за юридическа статистика при Министерството на правосъдието — издава годишни Главни отчети за дейността на службитѣ: а) по углавното правосъдие и б) по гражданскитѣ и търговскитѣ дѣла.

7. Дирекция на труда при Министерството на труда и обществената предвидливостъ — издава тримесечни статистически прегледи, публикувани въ „Бюлетина“ на Министерството, и отдѣлни годишни издания: Статистика на стачкитѣ и Рапортъ върху операциитѣ на обикновенитѣ спестовни каси.

Освенъ изброенитѣ обособени статистически служби, министерствата на общественитѣ работи, на войната и на флотата изработватъ и публикуватъ статистики по своитѣ ресори, а именно: Министерството на общественитѣ работи — Статистика на минералната индустрия и на парнитѣ двигатели и апарати и оная за производството и разпредѣлението на електрическата енергия; Министерството на войната — Медицинска статистика на вътрешната и колониалната войска; Министерството на флотата — Медицинска статистика на морината.

За да се създаде необходимото единство въ статистическата служба на държавата, изпълнявана отъ толкова отдѣлни министерства и учреждения, съ законъ отъ 24 декември 1934 год. Главната статистическа дирекция (Statistique générale de la France), която до тогава се прехвърляше ту къмъ едно, ту къмъ друго министерство и напоследъкъ подъ ведомството на Министерството на труда, бѣ придадена окончателно къмъ Председателството на Министерския съветъ. Съ този законъ правителството и парламента сж изразили волята си да дадатъ на страната единъ органъ за координиране и централизиране на статистическитѣ изследвания, чиято необходимостъ става все по-наложителна и чувствителна съ растящето усложнение на стопанскитѣ, демографскитѣ и социалнитѣ проблеми, които се натрапватъ на управлението. Въ допълнение на този законъ, по докладъ на Министерския съветъ, основанъ на обстойни проучвания и изказани пожелания отъ страна на Националния стопански съветъ, съ указъ на председателя на републиката отъ 30 октомври 1935 год. е преустроенъ Върховниятъ статистически съветъ на по-широки основи, съ задача да подготви и насочва централизирането и методичното координиране на статистическитѣ изследвания, потребни на общественитѣ власти, и да внася необходимото единство въ гледищата и сътрудничеството на отдѣлнитѣ статистически служби. Главната статистическа дирекция пъкъ се издига въ органъ за приготвяне и привеждане въ изпълнение на решенията на Върховния статистически съветъ, като служи за връзка между министерствата и другитѣ обществени или частни учреждения, които изработватъ или използватъ статистикитѣ.

Преустроениятъ Върховенъ статистически съветъ се състои отъ 64 члена, назначавани съ указъ отъ министъръ председателя за три години и избирани изъ следнитѣ срѣди:

1) 11 души взети отъ законодателнитѣ тѣла и върховнитѣ държавни институти (2 сенатори, 2 депутати, 1 членъ на Държавния съветъ, 1 съветникъ отъ Върховната смѣтна палата, 2 члена на Академията на наукитѣ, 2 отъ Академията на моралнитѣ и политически науки и 1 отъ Медицинската академия).

2) 14 представители на стопанскитѣ организации, назначавани по предложение на постоянната комисия на Националния стопански съветъ (земеделното представяно отъ 3-ма, индустрията по 2-ма отъ групитѣ на работодателитѣ и на работницитѣ, търговията 2, кооперациитѣ 1, транспорта 2, банкитѣ 2);

3) 25 делегати на министерствата и административнитѣ учреждения (отъ председателството на Министерския съветъ; главниятъ секретаръ на Върховния съветъ на народната отбрана, главниятъ секретаръ на Националния стопански съветъ и директорътъ на Главната статистическа дирекция; отъ Министерството на вътрешнитѣ работи по 1 делегатъ на централното управление и на главната инспекция на административнитѣ служби; отъ Министерството на финанситѣ 4 делегати и по 1 отъ останалитѣ 15 министерства и отъ градската управа на града Парижъ);

4) 14 видни лица, ползуващи се съ известностъ по стопанскитѣ и статистическитѣ въпроси или представители на частни институти за стопански изследвания.

Съветътъ се председателствува отъ председателя на Министерския съветъ и се събира най-малко 2 пъти презъ годината. Бюрото на Съвета се състои отъ единъ първи и единъ втори подпредседатели, назначавани по изборъ отъ срѣдата на членоветѣ съ указъ отъ министъръ-председателя. Поддиректорътъ на Главната статистическа дирекция изпълнява длъжността главенъ секретаръ на Съвета. Една 10-членна постоянна комисия, назначавана съ указъ отъ председателя на Министерския съветъ, се грижи за изпълнението на решенията и пожеланията на Съвета, както и за изготвянето на дневния редъ на неговитѣ заседания; тя се събира най-малко еднѣжъ на 3 месеца.

Директоритѣ и началницитѣ на служби въ държавни и частни учреждения, които не влизатъ въ състава на Съвета, могатъ да бждатъ допускани, било по тѣхно искане или по покана на бюрото, да взематъ участие въ заседанията му, съ съвещателенъ гласъ, при разискване на въпроси интересующи службитѣ имъ.

Върховниятъ статистически съветъ обсъжда и дава мнението си:

1) върху избора на източницитѣ, които има да се използватъ за доставяне на статистически сведения, върху програмитѣ на предприеманитѣ анкети, върху методитѣ, които следва да се прилагатъ при сводката и обработката на статистическитѣ данни и при анализа и публикуването на резултатитѣ;

2) следъ предварително съвещание съ заинтересованитѣ учреждения, върху публикуванитѣ по настоящемъ статистики и върху подобренията, които биха могли да се направятъ въ тѣхъ, както и върху използването на статистически сведения, съ каквито разполагатъ казанитѣ учреждения;

3) върху предприемането на нови статистики, които би се указали нуждни за освѣтление на общественитѣ власти и за засилване националната дейностъ;

4) върху въпроситѣ относно преподаването и общитѣ интереси на статистиката;

5) върху всички други въпроси, които би му се предложили отъ правителството.

Решенията и изказанитѣ отъ Върховния съветъ мнения се съобщаватъ отъ председателя на Съвета на заинтересованитѣ министри въ петнадесетъ дневенъ срокъ. Съответното учреждение съ мотивиранъ отговоръ извества каквъ ходъ е въ положение да даде на внушенията и пожеланията на Върховния съветъ и, при нужда, излага подробно причинитѣ, които възпрепятствуватъ пълното или частичното имъ изпълнение. По докладъ на директора на Главната статистическа дирекция, председателътъ на Съвета дава окончателното си решение.

Общественитъ управления и учреждения сж длъжни да поднасятъ своитѣ програми за предприемане и изработване на статистики на Върховния съветъ, който ги проучва съ заинтересованитѣ организации и дава своето мотивирано мнение.

На Главната статистическа дирекция се възлага да насочва, подъ високото покровителство на Върховния съветъ, централизирането и координирането на статистическитѣ изследвания. За тази целъ, тя се грижи за подготвяне дѣлата и работитѣ на Върховния